

علمی-پژوهشی

دانشگاه گنبد کاووس

نشریه "حافظت زیست پوی گیاهان"

دوره هشتم، شماره هفدهم

<http://pec.gonbad.ac.ir>

تفیرات فصلی فعالیت آنتی اکسیدانی و محتوای نسبی آب برگ چندگونه‌ی گیاهی در مناطق خشک هرمزگان و جنوب کرمان

لعیا زارع^۱، یحیی اسماعیل پور^{۲*}، مرتضی یوسفزادی^۳، فرزین عبدالهی^۴، مهسا رحیم زاده^۵

^۱ دانش آموخته‌ی دکتری بیابان‌زدایی، دانشکده‌ی کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس

^۲ استادیار گروه مهندسی منابع طبیعی، دانشکده‌ی کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس

^۳ استاد گروه زیست، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس

^۴ استادیار گروه مهندسی کشاورزی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس

^۵ دانشیار گروه بیوشیمی، دانشکده علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۰/۱

چکیده

تولید انواع گونه‌های اکسیژن فعال (ROS) از اثرات تنفس خشکی در گیاهان است. گیاهان برای مقابله با اثرات مخرب (ROS) فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدانی را افزایش می‌دهند. در این پژوهش توان سازگاری و مقاومت به خشکی سه گونه‌ی بومی مناطق گرم و خشک جنوب ایران شامل: *Rhazya* و *Lycium shawii*, *Taverniera cuneifolia* از اندام‌های *stricta* به عنوان گونه‌هایی با قابلیت حفاظت خاک، علوفه‌ای و دارویی مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌برداری از اندام‌های گیاهان یادشده در دو منطقه‌ی رودان در استان هرمزگان و جیرفت در جنوب کرمان به روش کاملاً تصادفی در فصل‌های تر و خشک انجام شد. متغیرهای محتوای نسبی آب برگ (RWC)، آنزیم‌های کاتالاز، پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز با استفاده از روش عصاره‌گیری در آزمایشگاه اندازه‌گیری شد. میانگین مقادیر مشاهده شده در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد آزمون قرار گرفت. نتایج مقایسه میانگین بین دو فصل خشک و مرطوب، نشان داد محتوای آب نسبی برگ هر سه گونه در فصل خشک کاهش می‌یابد اما این کاهش معنی‌دار نبوده و گیاهان توانایی حفظ رطوبت در شرایط گرم و بی‌آب فصل خشک را داشته‌اند. نتایج حاکی از آن بود در نمونه‌های گیاهی مورد آزمایش از هر دو منطقه‌ی مورد بررسی فعالیت آنزیم‌های کاتالاز و آسکوربات پراکسیداز در هر سه گونه در دو منطقه مختلف افزایش معنی‌دار یافت. فعالیت آنزیم پراکسیداز در دو گونه‌ی *R. stricta* و *L. shawii* در هر دو منطقه با اختلاف معنی‌داری افزایش و در گونه‌ی *T. cuneifolia* کاهش نشان داد. به طور کلی این سه گونه به عنوان گونه‌های بومی در مناطق خشک جنوب کشور در مقابله با

*نويسنده مسئول: y.esmaeilpour@hormozgan.ac.ir

تنش فصل خشک از طریق افزایش فعالیت آنزیمهای آنتیاکسیدانی سازگاری یافته و می‌توان از آن‌ها به عنوان گیاهان چندمنظوره و مقاوم در برابر خشکی در پروژه‌های احیاء و بهره‌برداری پوشش گیاهی مناطق بیابانی جنوب ایران بهره برد.

واژه‌های کلیدی: گونه‌های اکسیژن فعال (ROS)، ویزگی‌های فیزیولوژیک، *Lycium Taverniera cuneifolia*, *Rhazya stricta shawii*

مقدمه

یکی از مهم‌ترین مکانیسم‌ها برای سازگاری گیاهان به شرایط تنش خشکی ناشی از اقلیم و کمبود رطوبت خاک تغییرات ساختار درونی و فیزیولوژیک، از جمله با تولید ترکیبات و آنزیمهای تنظیم‌کننده می‌باشد (Liu et al., 2014; Breda et al., 2006). تولید گونه‌های اکسیژن فعال¹ از جمله اثرات تنش خشکی در گیاهان است. هنگامی که گیاهان در معرض تنش‌های زیستی و غیرزیستی قرار می‌گیرند، میزان گونه‌های فعال اکسیژن بسیار افزایش یافته و می‌تواند نقش تحریبی داشته باشد. افزایش ROS متابولیسم سلول را تحریب نموده و درنهایت باعث مرگ سلول می‌گردد (Fu and Huang, 2001). برای کاهش اثرات رادیکال‌های آزاد، سلول‌های گیاهی دارای سیستم آنتیاکسیدان، شامل آنتیاکسیدان‌های غیر آنزیمی با وزن مولکولی پائین و نیز آنتیاکسیدان‌های آنزیمی هستند (Srivalli et al., 2003). این سیستم دفاعی، شامل آنزیم‌هایی چون کاتالاز، آسکوربیات‌پراکسیداز و پراکسیداز می‌باشد که اکنون موضوع مطالعات بسیاری بوده‌اند (Guo et al., 2011; He et al., 2011; 2018).

گیاهان بومی اکوسیستم‌های خشک و نیمه‌خشک، کارآمدترین مکانیسم‌ها برای زنده ماندن در خشکی و کمبود رطوبت را دارند که شامل استراتژی‌های مختلف و تغییرات سازگاری بر اساس ژنتیک می‌باشد (Chaves et al., 2003). این گیاهان با توجه به استراتژی مورداستفاده در دو گروه اصلی اکوفیزیولوژیک گیاهان مقاوم در برابر خشکی و گیاهان اجتناب‌کننده قرار می‌گیرند. گونه‌های مقاوم هنگامی که تحت تنش خشکی قرار می‌گیرند، به شرایط تنش پاسخ می‌دهند و با پاسخ‌های مرفولوژیک و فیزیولوژیک با این شرایط سازگار می‌شوند (Wang and Han, 2009). عمیق بودن سیستم ریشه‌ای برای جذب آب از اعمق پایین‌تر خاک، خاردارشدن ساقه‌ها و کوچک شدن سطح برگ‌ها برای کاهش میزان تبخیر نمونه‌ای از تغییرات مرفولوژیک است (Boughalleb, 2015; Moreno et al., 2010). مطالعه‌ی واکنش‌های فیزیولوژیک گونه‌های این مناطق در ایران می‌تواند پتانسیل‌های فراوانی جهت بهره‌برداری و حفاظت آن‌ها در مناطق خشک و بیابانی و همچنین کاربردهایی در زمینه‌های مختلف از جمله بیوتکنولوژی و احیاء و مدیریت پوشش گیاهی مناطق خشک داشته باشد.

¹ Reactive Oxygen Species

بر همین اساس در پژوهش حاضر چند گونه‌ی گیاهی انتخاب و برخی از مهم‌ترین فعالیت‌های آنزمی مرتبط با واکنش و سازگاری آن‌ها در شرایط خشکی مورد توجه قرار گرفت. گونه‌ها بر اساس داشتن گستره‌ی پراکنش جغرافیایی وسیع و توانایی تشکیل تیپ گیاهی و قابلیت بهره‌برداری گزینش شدند. گونه‌ی *Taverniera cuneifolia* با داشتن برگ‌های کوچک، خزان و یا کاهش فوق العاده سطح برگی گیاه در فصل خشک‌سال و خشبي شدن گیاه در هنگام کمبود رطوبت خاک و استقرار در عرصه‌های شنی و بهویژه سنگریزه‌دار گیاه بیابانی شناخته شده است. گونه‌ی *Rhazia stricta* دارای برگ‌های بزرگ و چرمی شکل از عناصر بیابانی است که انتشار آن گاهی به آبراهه‌ها محدود می‌شود (جوانشیر، ۱۳۶۴؛ پیمانی‌فرد، ۱۳۶۸؛ جعفرپور و معتمد، ۱۳۷۰). *Lycium shawii* با نام محلی متعدد در خوزستان سریم، در بلوچستان زیرزک (ثابتی، ۱۳۸۷) و در هرمزگان دهیر گیاه شاخص و شناخته شده‌ای در فلور منطقه‌ی خلیج و عمانی با محدوده‌ی پراکنش وسیع است. هر سه گونه‌ی منتخب کاربردهای متعدد از قبیل دارویی، علوفه و حفاظت خاک دارند که اهمیت شناخت و مطالعه آن‌ها را دوچندان می‌سازد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

آنزمی‌های آنتی‌اکسیدانی گیاهان موربد بررسی در دو فصل خشک و مرطوب در دو رویشگاه با حداقل فاصله‌ی جغرافیایی ممکن به منظور بهبود قابلیت تعمیم‌پذیری نتایج انتخاب شدند. رویشگاه اول در محدوده‌ی حوزه آبخیز معرف زوجی دهگین در استان هرمزگان (معرف اقلیم مناطق خشک کشور) و رویشگاه دوم در شمال شهرستان جیرفت حد بالایی پراکنش گونه‌های موردمطالعه در جنوب کشور قرار گرفته‌اند. حوزه آبخیز معرف و زوجی دهگین یکی از زیر‌حوزه‌های بالادست سد استقلال میناب در شهرستان رودان با مساحت بیش از ۴ کیلومترمربع و در حدود جغرافیایی ۵۷ درجه و ۱۱ دقیقه و ۲۲ ثانیه تا ۵۷ درجه و ۱۲ دقیقه و ۲۹ ثانیه طول شرقی و ۲۷ درجه و ۴۴ دقیقه و ۲۱ ثانیه تا ۲۷ درجه و ۴۶ دقیقه و ۶ ثانیه عرض شمالی واقع شده است. مختصات جغرافیایی مرکز محدوده نمونه‌برداری رویشگاه جیرفت نیز برابر ۲۸ درجه و ۴۴ دقیقه و ۳۰ ثانیه عرض شمالی و ۵۷ درجه و ۴۶ دقیقه و ۲۰ ثانیه طول شرقی بود. مشخصات مربوط به دو منطقه موردمطالعه در جدول شماره (۲) آورده شده است.

جدول ۱- اطلاعات اقلیمی رویشگاه‌های موردمطالعه (دوره آماری ده ساله ۹۵-۸۵)

منطقه					
سطح دریا (متر)	بارندگی سالانه (میلی‌متر)	میانگین بلندمدت	میانگین دمای سالانه °C	کمینه	کل
۵۲۰	۲۲۰	میانگین	۲۶/۵	۴۳	۷/۱
۷۹۰	۱۹۳	بیشینه	۲۶/۷	۳۲/۶	۲۰/۶

مناطق خشک و نیمه‌خشک جنوبی ایران عمدتاً پوشش گیاهی بوته‌آی درختچه‌ای دارای گونه‌های گیاهی بالرژش حفاظتی، علوفه‌ای و دارویی می‌باشند. شناخت و مطالعه‌ی این گونه‌های گیاهی اهمیت بالایی در برگزیدن روش‌های درست بهره‌برداری و حفاظت از این گیاهان دارد. در هر دو منطقه بنابر سیمای عمومی پوشش گیاهی ناحیه‌ی رویشی خلیج و عمانی گونه‌های یکساله‌ی گندمی بارویش و پراکنش یکنواخت جغرافیایی در فصل رویش زمینه‌ی تشکیل یک سوانای گرمسیری را فراهم می‌کنند. در فصل خشک‌سال تنها بقایایی از این گیاهان در سطح خاک دیده می‌شود و پوشش گیاهی محدود به حضور کم تعداد و نسبتً تنک گندمیان چندساله، بوته‌ها و درختچه‌ها می‌شود. سه گونه‌ی انتخاب شده دائمی، تشکیل‌دهنده‌ی تیپ و با پراکنش گستردگی جغرافیایی شامل گونه‌های *Taverniera* ^۱، *Lycium shawii* Roem. & Schult. و *Lycium cuneifolia* (Roth) Ali به ترتیب از تیره‌های *Apocynaceae* و *Solanaceae* و *Fabaceae* بودند. از جنس *Taverniera* چهار گونه در ایران رویش دارد. پراکنش جهانی گونه‌ی گونه‌ی موربدرسی در جنوب و جنوب شرق ایران، جنوب پاکستان، هند و شبه‌جزیره‌ی عربستان است (مظفریان، ۱۳۸۸) و بوته‌ای است به ارتفاع ۴۰ تا ۷۰ سانتی‌متر، شاخه‌ها برافراشته، ابتدا با کمی کرک مخلملی، خیلی زود بدون کرک شونده، به رنگ سبز و خاکستری تا زرد، برگ‌ها اغلب ساده با گوشوارک‌های ریز و به طول ۱ تا ۷ میلی‌متر (الوانی و همکاران، ۱۳۹۶). دوره‌ی رشد از اوایل آبان تا اواسط اردیبهشت و دوره‌ی دادن گل و دانه از میانه‌ی دی آغاز می‌شود. در سطح وسیعی از مراعع استان هرمزگان به عنوان یکی از عناصر تیپ ساز ظاهرشده و از نظر حفاظت خاک و تولید علوفه دامی نقش بسزایی در مراعع استان هرمزگان دارد (اسدپور و همکاران، ۱۳۹۴) و هرُش نامیده می‌شود. *Lycium shawii* در آفریقای شمالی، اردن، عربستان، کویت و جنوب ایران (از سد کرخه تا بندرعباس و چابهار) رویش دارد. برگ‌های اولیه منفرد، متناوب و از نیزه‌ای کشیده باقاعدۀ باریک، ۲ سانتی‌متر طول و ۴ میلی‌متر عرض و دمبرگ‌دار، برگ‌های ثانویه کپه‌ای و شکل آن‌ها واژنیزه‌ای با نوک کشیده و یا واژ تخمرغی و نمدی، دمبرگ کوتاه و یا بدون دمبرگ، با عرض ۲/۵ تا

^۱ در بیشتر منابع فارسی این گونه با نام فارسی «هرش» و نام علمی *Taverniera cuneifolia* (Roth) Arnott یاد شده است. در منابع معتبر نام علمی تایید شده به صورت بالا ذکر شده است.

۳/۵ و طول ۷ تا ۱۱ میلی‌متر یا بلندتر، گل‌ها منفرد سفید و قیفی شکل به طول ۱۰ تا ۱۶/۵ میلی‌متر، میوه سته و به رنگ نارنجی و قطر ۳ تا ۵ میلی‌متر است (ثابتی، ۱۳۸۷). *Rhazya stricta* درختچه یا نیمه‌درختچه‌ای، برگ‌ها متناوب، کامل و بدون دمبرگ، گل آذین گرزن کوتاه، گل‌ها سفید یا زرد با کاسه‌ی شکافته و ۵ بخشی، درون جام کرک‌دار، ۵ پرچمی، تحمدان شامل ۲ برچه‌ی در قاعده به هم پیوسته، میوه شامل دوبرگه‌ی استوانه‌ای با سطح صاف و نوکتیز. نام محلی آن اشوارک است (ثابتی، ۱۳۸۷).

روش نمونه‌برداری

اندام‌های هوایی گیاهان موردنرسی شامل برگ و سرشاخه‌های تازه در دو فصل مرطوب (اسفندماه) و خشک (شهریورماه) با انتخاب تصادفی ۹ پایه‌ی گیاه از هرگونه با استفاده از برش به‌وسیله‌ی قیچی برداشت و بلافاصله با بسته‌بندی در پوش‌برگ در نیتروژن مایع قرار داده شد. در مرحله‌ی آماده‌سازی نمونه‌ها بافت گیاهی برداشت شده از هر سه‌پایه با یکدیگر مخلوط شد و درنهایت سه تکرار در هر فصل و در هر منطقه برای سنجش آنزیم موردانستفاده قرار گرفت (Celeste Varela et al., 2016). متغیرهای مورداندازه‌گیری در جدول شماره‌ی (۲) شرح داده شده است.

جدول ۲- متغیرهای اندازه‌گیری شده و روش اندازه‌گیری

متغیر	روش
محتوای آب نسبی برگ (RWC)	اندازه‌گیری وزنی در آب مقطر (Weatherley et al., 1950)
آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان	استخراج عصاره و اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های کاتالاز و آسکوربات پراکسیداز (Bominathan and Doren, 2002)
آسکوربات پراکسیداز	اندازه‌گیری فعالیت آنزیم کاتالاز توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر ^۱ (مدل ۲۸۰۰ UV/VIS) (Bominathan and Doren, 2002)
استخراج عصاره	اندازه‌گیری کاهش جذب آسکوربیک اسید در اثر فعالیت آنزیم در طول موج ۲۹۰ نانومتر (Bominathan and Doren, 2002)
آنزیم پراکسیداز	تولید هموژنات از بافت گیاهی در بافر اسیدکلریدریک و سانتریفوژ در دمای ۴ درجه سلسیوس. محلول رویی موردانستفاده قرار گرفت (Kang et al., 2002)
آنزیم پراکسیداز	تهیه نمونه با استفاده از بافر فسفات و اندازه‌گیری جذب نمونه بر اساس اکسیداسیون گایاکول با دستگاه اسپکتروفوتومتر (مدل ۲۸۰۰ UV/VIS) (Upadhyayaya et al., 1985)

¹ Spectrophotometer

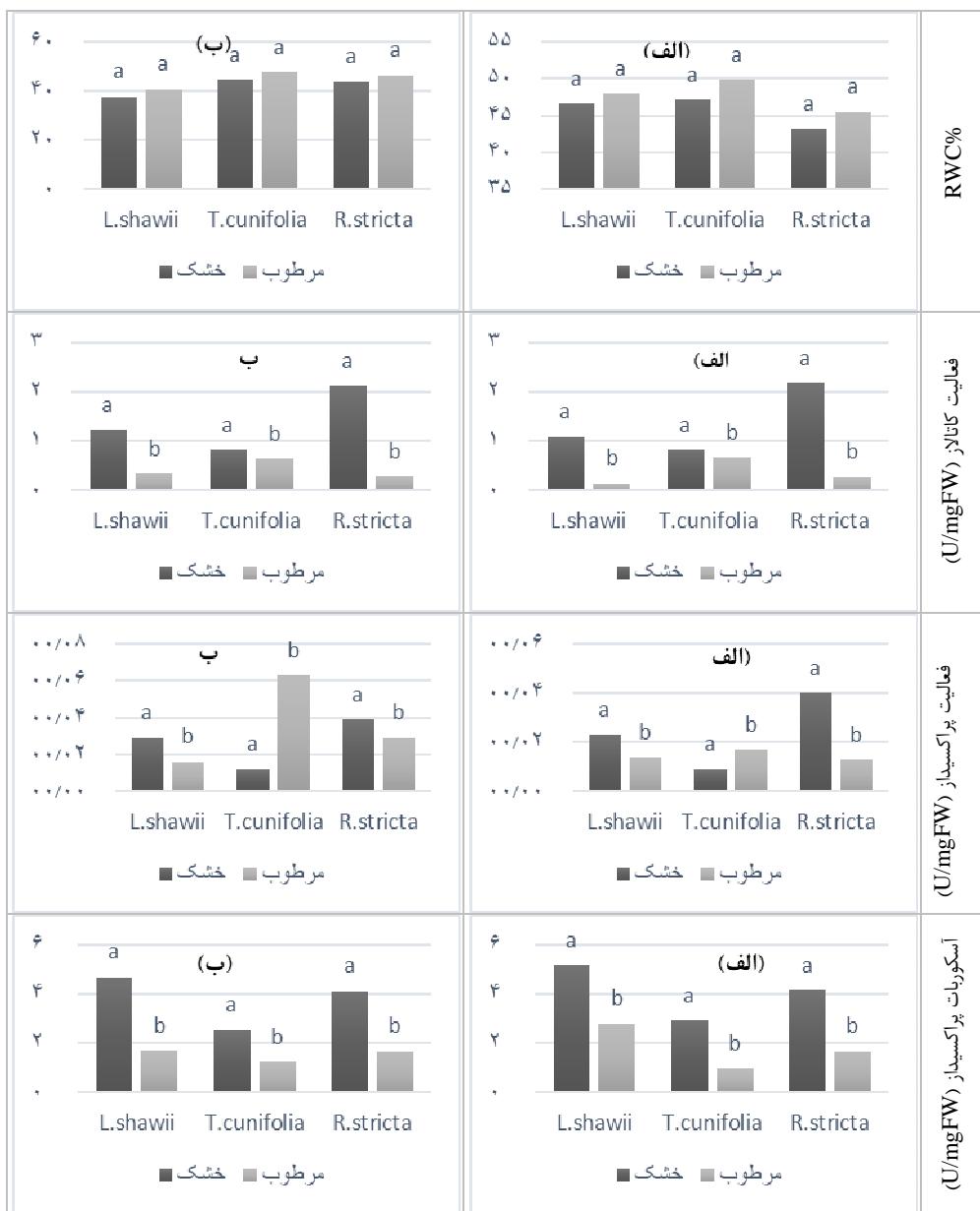
نتایج

مقایسه‌ی واکنش گونه‌های موردنرسی در فصل‌های تر و خشک

تنش واردہ در دوره‌ی خشکی در هر دو منطقه موردمطالعه همراه با کاهش درصد آب نسبی برگ هر سه گونه بوده است که دور از انتظار نبود؛ اما این کاهش از نظر آماری در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری در پی نداشت که نشان‌دهنده‌ی توان مقاومت و سازگاری بالای گیاهان در شرایط هر دو منطقه است.

آنالیز آماری داده‌های حاصل از اندازه‌گیری آنژیم کاتالاز نشان داد که در هر دو منطقه فصل خشک، منجر به افزایش فعالیت این آنژیم در گونه‌های موردمطالعه شده است و این اختلاف معنی‌دار است. این نتایج عیناً در مشاهدات مربوط به مقایسه میانگین میزان فعالیت آنژیم‌های پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز بین فصل خشک و مرطوب نیز در هر دو منطقه برای گونه‌های موردمطالعه با اختلاف آماری معنی‌دار در سطح ۵ درصد تکرار شد.

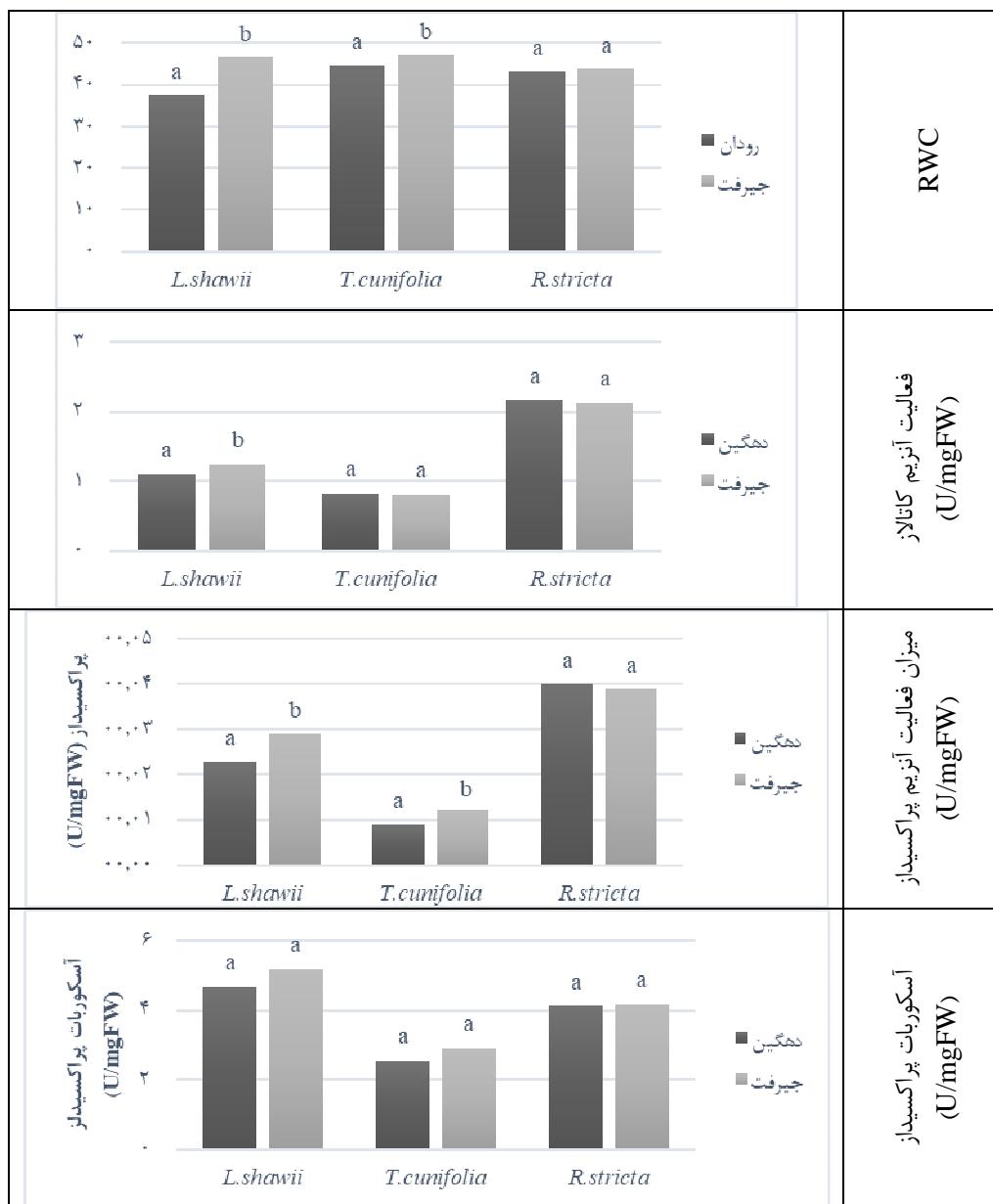
به نظر می‌رسد معنی‌دار شدن تفاوت مشاهده شده در فعالیت آنژیمی در خلال فصل‌های تر و خشک و عدم معنی‌داری تفاوت محتوای نسبی آب برگ در بین فصل‌ها نشان‌دهنده این موضوع است که گونه‌های موردنرسی به دلیل شرایط محیطی گرم و دوره‌ی طولانی فصل خشک ناتوان از افزایش فشار اسمزی و قدرت جذب ریشه‌ای بوده و اساساً آب چندانی برای جذب در محیط وجود ندارد لذا گیاهان موردنرسی تمام خود را صرف سازگاری با شرایط کم‌آبی و زندگاندن از طریق تغییرات فعالیت آنژیمی کرده‌اند. البته لازم به توضیح است که این گونه سازگاری‌ها در گونه‌های مختلف تفاوت‌هایی دارد. در اینجا کیفیت تغییرات فعالیت آنژیم پراکسیداز در گونه *T. cuneifolia* با دو گونه‌ی دیگر موردنرسی بر عکس و توأم با کاهش در فصل خشک در هر دو منطقه بوده است. نتایج مربوط به مقایسه میانگین متغیرهای RWC، فعالیت آنژیم کاتالاز و فعالیت آنژیم پراکسیداز در شکل شماره‌ی (۱) نشان داده شده است. در تمام نمودارها «الف» مربوط به منطقه‌ی دهگین رودان و «ب» مربوط به منطقه‌ی جیرفت است.

شکل ۱- تغییرات فصلی (زمانی) متغیرهای موربدرسی در منطقه‌های (الف) دهگین رودان، (ب) جیرفت

نتایج شکل (۱) زمانی تأثیر منطقه‌ی رویشی بر متغیرهای مورد بررسی مورد آزمون مقایسه‌ی میانگین قرار گیرد گویاتر خواهد بود. مقادیر اندازه‌گیری شده‌ی RWC در دو گونه *L. shawii* و *T.*

cuneifolia در منطقه‌ی دهگین به‌طور معنی‌داری کمتر بوده است که نشان‌دهنده‌ی شرایط محیطی دشوارتر و محتوای آب کمتر در برگ این دو گونه است؛ اما نمونه‌های برداشت‌شده از جمعیت‌های این دو گونه بین فصل‌های خشک و تر در هر دو منطقه‌ی رویشی کاملاً پایداری خود را حفظ کرده‌اند و تفاوت معنی‌داری نداشته‌اند؛ اما مشاهدات حاصل از آسالیز نمونه‌های جمع‌آوری‌شده‌ی گونه‌ی *R. stricta* از دو منطقه نشان داد این گونه برخلاف دو گونه‌ی دیگر اختلاف معنی‌داری از نظر محتوای آب نسبی برگ در دو منطقه نشان نداده است. این مسئله احتمالاً مربوط به سطح برگ بیشتر در این گونه است و به نظر می‌رسد نتوانسته است علیرغم بهره‌برداری دو گونه‌ی دیگر که برگ‌های کوچکی دارند، به دلیل ناتوانی از کنترل کافی تبخیر و تعرق از سطح برگ‌های بزرگ خود به افزایش محتوای نسبی آب برگ نائل شود. لازم به توضیح است که مقایسه‌ی میانگین کلیه مشاهدات بین دو منطقه نمونه‌برداری بین داده‌های حاصل از نمونه‌های فصل خشک صورت گرفته است. چراکه در فصل مرتبط گیاهان هر دو منطقه در شرایط مساعد دما و رطوبت بوده و اهداف تحقیق نیز به دنبال مقایسه‌ی چگونگی عملکرد گیاهان در برابر تنش‌های محیطی بوده است. مقایسه میانگین میزان فعالیت‌های آنزیمی کاتالاز، پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز مربوط به فصل خشک نشان داد در نمونه‌های گیاهی جمع‌آوری‌شده از گونه‌ی *R. stricta* از دو منطقه‌ی موربدبرسی تفاوت معنی‌داری از نظر فعالیت آنزیمی دیده نمی‌شود. یک فرضیه‌ی احتمالی در مورد عدم تفاوت متغیرهای موربدبرسی در گونه‌ی *R. stricta* جیرفت و رودان می‌تواند نبود تنوع ژنتیکی قابل توجه بین جمعیت‌های این دو منطقه باشد که باعث شده است واکنش متفاوتی نداشته باشند. چگونگی و چرایی این فرضیه می‌تواند در تحقیقات بعدی مورد توجه قرار گیرد. دلیل به ذهن رسیدن این فرضیه این است که نتایج تغییرات فصلی متغیرها در این گونه در برخی موارد شدیدتر از دو گونه‌ی دیگر بوده است و نمی‌توان عدم تفاوت نمونه‌های دو منطقه را ناشی از عدم حساسیت کلی گونه دانست. در هر صورت لازم است با مطالعات و دقت بیشتری گونه‌ی فوق را موضوع بررسی‌ها و تحقیقات تکمیلی قرارداد. آنالیز نمونه‌های گونه‌های *T. shawii* و *L. shawii* نشان داد که به این دو گونه از دو مسیر متفاوت فعالیت آنزیمی به تفاوت منطقه‌ی جغرافیایی واکنش نشان می‌دهند به طوریکه در گونه‌ی اول فعالیت آنزیم کاتالاز و پراکسیداز تواماً بالا بوده اما در گیاه دوم فقط فعالیت آنزیم پراکسیداز دیده می‌شود. این موضوع نشان‌دهنده‌ی حساسیت بیشتر گونه‌ی *L. shawii* است به گونه‌ای که تنش بیشتری داشته و فعالیت‌های آنزیمی خود را تشديد کرده است. دلیل این موضوع مورفولوژی گیاه *T. cuneifolia* است که در شرایط تنش برگ‌های کوچک خود را به سرعت از دست می‌دهد و فتوسنترز را از طریق ساقه‌های جوان انجام می‌دهد و به همین دلیل تنش کمتری را تجربه می‌کند و نیاز به کمتری به فعالیت آنزیمی دارد. فعالیت آسکوربات پراکسیداز در نمونه‌های دو منطقه تفاوت معنی‌داری نداشته است (شکل ۲).

شکل ۱- تفاوت متغیرهای مورد بررسی در نمونه‌های دو منطقه مورد بررسی (مکانی) در فصل خشک

بحث و نتیجه‌گیری

رشد و نمو گیاهان، بستگی به سرعت تولید سلول‌های جدید و سرعت بزرگ شدن آن‌ها دارد. برای انجام این دو فرآیند، سلول‌ها باید در شرایط آماس مناسبی قرار داشته باشند. گیاهانی که قادرند در شرایط تنفس خشکی، فشار آماس سلول‌های خود را حفظ کنند، می‌توانند به رشد طبیعی خود ادامه دهند (مصلح آرانی و همکاران، ۱۳۹۱). طبق مطالعات (Reedy et al., 2002) به طور معمول گونه‌های مقاوم به خشکی در فصول با بارندگی کمتر، به دلیل سازگاری اسمزی به عنوان یک مکانیسم تحمل پذیری در برابر خشکی که باعث حفظ پتانسیل مثبت در گیاه می‌شود، کاهش زیادی در RWC نشان نمی‌دهند. به عبارتی در زمان مواجهه با خشکی، تغییرات کمی در پتانسیل آب برگ خود خواهد داشت (کافی و همکاران، ۱۳۸۸). با توجه به اینکه در دو منطقه موردمطالعه، هیچ‌کدام از گونه‌ها اختلاف معنی‌داری در مقدار آب نسبی گیاه‌نشان ندادند؛ می‌توان گفت که این سه گونه به خوبی به محیط‌های تحت تنفس خشکی سازگار بوده و دارای مکانیسم تحمل به خشکی می‌باشند.

در شرایط تنفس میزان تولید گونه‌های فعال اکسیژن از ظرفیت جاروب کردن آن‌ها توسط سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی بیشتر شده و در نتیجه تنفس اکسیدانتیو رخ می‌دهد. برای مقابله با تنفس اکسیدانتیو تغییر ظرفیت سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی ضروری می‌باشد. اگرچه آنزیم سوپراکسید دیسموتاز در خط مقدم دفاع علیه گونه‌های فعال اکسیژن عمل می‌نماید؛ اما محصول عمل آن یعنی H_2O_2 همچنان برای سلول سمی است و باید از سلول حذف شود (Laspinia et al., 2005)، وظیفه‌ای که توسط آنزیم‌هایی نظیر کاتالاز، پراکسیداز و آسکوربات‌پراکسیداز انجام می‌شود (Sundhakar et al., 2001) افزایش تولید کاتالاز در اثر اعمال خشکی به صورت معنی‌داری در گیاهان و گونه‌های مقاوم به خشکی بیشتر از مقدار تولید آن در گیاهان حساس به خشکی است. این موضوع در پژوهش‌های پیشین ثابت شده است (Apel and Hirt, 2004). در این بررسی نیز، مقدار این آنزیم در هر سه گونه در دو منطقه مود مطالعه با اختلاف معنی‌داری افزایش یافت. این نتایج با تحقیقات جانگ (Jung, 2004) در بررسی فعالیت آنزیم کاتالاز در گیاه *Arabidopsis thaliana* و همچنین مطالعه گیو و همکاران (Guo et al., 2018)، در بررسی گونه *Lycium ruthenicum* مطابقت دارد. میزان فعالیت آنزیم پراکسیداز در دو گونه، *R. shawii* و *R. stricta* در هر دو منطقه با اختلاف معنی‌دار افزایش داشت. فعالیت این آنزیم در گونه *T. cuneifolia* کاهش نشان داد و همان‌طور که گفته شد این تفاوت عملکرد احتمالاً به دلیل این است که در این گونه فعالیت دو آنزیم کاتالاز و آسکوربات‌پراکسیداز در مقایسه با آنزیم پراکسیداز نقش مؤثرتری در تجزیه پراکسید هیدروژن و کاهش خسارت اکسیداسیونی در شرایط تنفس خشکی داشته است. در مطالعه‌ی حسن‌پور و نیکنام (۱۳۹۳) روی گونه‌ی پونه معطر تحت تنفس کمبود آب، شرایط مشابهی از نظر افزایش فعالیت آنزیم‌های آسکوربات‌پراکسیداز و پراکسیداز همزمان با

کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز مشاهده و گزارش شده است. از طرفی، در مطالعه‌ی گیو و همکاران (Gua et al., 2018)، در بررسی گونه *L. ruthenicum* افزایش فعالیت این آنزیم (پراکسیداز) در شرایط تنش در مقایسه با شرایط غیر تنش اختلاف معنی‌داری را نشان می‌دهد. میزان فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز نیز در هر سه گونه، در هر دو منطقه با اختلاف معنی‌داری در فصل خشک افزایش یافت که با نتایج به دست آمده توسط پیوندی و همکاران (۱۳۹۴) برای گیاه *Astragalus fridae* مطابقت دارد. به نظر می‌رسد علیرغم رعایت حداکثر فاصله‌ی جغرافیایی بین نقاط نمونه‌برداری میزان فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی دو منطقه‌ی موردبررسی کمتر از حد انتظار بوده است. با این وجود نمی‌توان این موضوع را ناشی از تفاوت کم شرایط اکولوژیک بین دو رویشگاه دانست. بهویژه در مورد گونه‌ی *R. stricta* نبود اختلاف معنی‌دار در هیچ‌یک از متغیرهای موردبررسی می‌تواند حاصل نبود تنوع ژنتیکی بین جمعیت‌های گونه در دو منطقه‌ی جغرافیایی باشد. دو گونه‌ی گیاهی دیگر به دلایل مختلف از جمله تنوع ژنتیکی یا تفاوت شرایط محیطی فعالیت آنزیمی متفاوتی در دو منطقه نشان دادند. این موضوع توجه و تحقیقات بیشتر در زمینهٔ تنوع ژنتیکی جمعیت‌های گونه‌های گیاهی مناطق خشک و نیمه‌خشک را می‌طلبد. از سوی دیگر تفاوت ارتفاع از سطح دریا در منطقه‌ی جیرفت (۷۹۰ متر) نسبت به منطقه‌ی دهگین رودان (۵۲۰ متر) هم می‌تواند سبب‌ساز تفاوت‌های ثبت و مشاهده شده باشد. در این زمینه خلاصی اهوازی و همکاران (۱۳۹۵) تأثیر ارتفاع از سطح دریا بر فعالیت آنتی‌اکسیدانی را گزارش کردند و ممکن است در اینجا نیز چنین دلیلی وجود داشته باشد.

منابع

- اسدپور، ر.، ذاکری، ا.، سلطانی‌پور، م.، ۱۳۹۴. بررسی برخی ویژگی‌های بوم‌شناسی گونه هرش Taverniera cuneifolia در استان هرمزگان، دومین کنگره ملی زیست‌شناسی و علوم طبیعی ایران، ۱۳۹۴، تهران.
- پیمانی‌فرد، ب.، ۱۳۶۸. مطالعاتی پیرامون مناطق خشک بیابانی، مجموعه مقالات تحقیقات منابع طبیعی، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع شماره ۵۵، ۵۶-۶۷.
- پیوندی، م.، جانجانی، ن.، اربابیان، ص.، ۱۳۹۴. تأثیر تنش دما بر فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و ساختمان تشریحی گیاه گون گچی *Astragalus fridae* Rech.f. در منطقه شمال غرب سمنان (روستای افتر). فرایند و کاربرد گیاهی، ۴ (۱۲): ۱۴۳-۱۳۳.
- ثابتی، ح.، ۱۳۸۷. جنگل‌ها، درختان و درختچه‌های ایران (چاپ پنجم)، ناشر: دانشگاه یزد، ۸۸۶ ص.
- جعفرپور، ا.، معتمد، ا.، ۱۳۷۰. محیط بیابانی گرم. نشریه بیابان، شماره ۳۱، انتشارات مرکز تحقیقات مناطق کویری و بیابانی ایران، دانشگاه تهران.
- جوانشیر، ک.، ۱۳۶۴. اکوسیستم مناطق بیابانی، مجله زنیون، شماره ۵۵.

- حسن پور، ح.، نیکنام، و. ۱۳۹۳. بررسی اثر تنفس خشکی بر رشد و فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان گیاه پونه معطر (*Mentha pulegium L.*) در مرحله گلدهی، مجله فرآیند و کارکرد گیاهی، جلد ۳، شماره ۸، ۲۵-۳۴.
- خلاصی اهوازی، ل.، حشمتی، غ.، ذوفن، پ.، اکبرلو، م. ۱۳۹۵. تأثیر عوامل محیطی بر فعالیت آنتی‌اکسیدانی گونه گیاهی (*Gundelia tournefortii* (L.) در مراحل مختلف رویشی. مرتع. ۱۰، ۲۳۷-۲۴۶.
- کافی، م.، کامکار، ب.، مهدوی دامغانی، ع. ۱۳۸۸. واکنش گیاهان زراعی به محیط رشد. ترجمه‌ی کتاب: Anthony Elmit Hall, Crop Responses to Environment فردوسی مشهد، ۳۰۰ صفحه.
- مصلح آرانی، ا.، احقاقی، ر.، عظیم‌زاده، ح.، زرگران، م. ۱۳۹۱. مقایسه برخی از شاخص‌های مقاومت به خشکی دو گونه اسکنبل (C. stenopterum) و *Calligonum persicum* در شرایط طبیعی. دو فصلنامه‌ی علمی پژوهشی تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتوع و جنگلی ایران، ۲۱(۱): ۴۴-۳۳.
- مصطفیریان، و. ۱۳۸۸. فرهنگ نامه‌ای گیاهان ایران (چاپ ششم)، ناشر: فرهنگ معاصر، ۷۴۰ ص.
- الوانی، ف.، دیانتی تیلکی، ق.، ساداتی، ا. ۱۳۹۶. تأثیر پرایمینگ با اسید‌اسکوربیک بر برخی خصوصیات فیزیولوژیکی گونه *Taverniera cuneifolia*. مرتع. ۱۱ (۳): ۲۹۴-۳۰۵.
- Apel, K., Hirt, H. 2004. Reactive oxygen species: metabolism, oxidative stress, and signal transduction. *Plant Biology*. 55: 373-399.
- Boughalleb, F., Abdellaoui, R., Hadded, Z., Neffati, M. 2015. Anatomical adaptations of the desert species *Stipa lagascae* against drought stress. *Biologia*, 70(8), 1042-1052.
- Bréda, N., Huc, R., Granier, A., Dreyer, E. 2006. Temperate forest trees and stands under severe drought: a review of ecophysiological responses, adaptation processes and long-term consequences. *Annals of Forest Science*, 63(6), 625-644.
- Celeste Varela, M., Arslan, I., Reginato, M.A., Cenzano, A.M., Virginia Luna, M. 2016. Phenolic compounds as indicators of drought resistance in shrubs from Patagonian shrublands (Argentina). *Plant Physiology and Biochemistry*, 1-51.
- Chaves, M. M., Maroco, J. P., Pereira, J. S. 2003. Understanding plant responses to drought from genes to the whole plant. *Functional plant biology*, 30(3), 239-264.
- Fu, J. and Huang, B. 2001. Involvement of antioxidants and lipid peroxidation in the adaptation of two cool-season grasses to localized drought stress. *Environmental and Experimental Botany*, 45(2), 105-114.

- Guo, Y.Y., Yu, H.Y., Yang, M.M., Kong, D. S. Zhang, Y. J., 2018. Effect of drought stress on lipid peroxidation, osmotic adjustment and antioxidant enzyme activity of leaves and roots of *Lycium ruthenicum* Murr. seedling. *Russian Journal of Plant Physiology*, 65(2), 244-250.
- He, F.L., Zhao, M., Wang, J.H., Yu, Q.S., Zhang, J.C. 2011. Response to droughty stresses and drought resistances evaluation of seed germination of four desert vegetation. *Arid Land Geography*, 1.
- Jung, S. 2004. Variation in antioxidant metabolism of young and mature leaves of *Arabidopsis thaliana* subjected to drought. *Plant Science*, 166: 459–466.
- Kang, H.M., Saltveit, M. E. 2002. Chilling tolerance of maize, cucumber and rice seedling leaves and roots are differentially affected by salicylic acid. *Physiologia Plantarum*, 115(4): 571-576.
- Laspina N.V., Groppa, M.D., Tomaro, M.L., Benavides M.P. 2005. Nitric oxide protects sunflower leaves against Cd-induced oxidative stress. *Plant Science*, 169: 323–33
- Liu, F., Andersen, M. N., Jensen, C. R. 2004. Root signal controls pod growth in drought-stressed soybean during the critical, abortion-sensitive phase of pod development. *Field Crops Research*, 85(2-3), 159-166.
- Moreno, L., Bertiller, M. B., Carrera, A. L. 2010. Changes in traits of shrub canopies across an aridity gradient in northern Patagonia, Argentina. *Basic and Applied Ecology*, 11(8), 693-701.
- Reedy, A.R., Chaitanya, K.V., Vivekanandan, M., 2002. Drought induced responses of photosynthesis and antioxidant metabolism in higher plants. *Journal of Plant Physiology* 161: 1189-1202.
- Srivalli, B., Sharma, G., Khanna-Chopra, R. 2003. Antioxidative defense system in an upland rice cultivar subjected to increasing intensity of water stress followed by recovery. *Physiologia Plantarum*, 119(4), 503-512.
- Sudhakar, C., Lakshmi, A., Giridarakumar, S. 2001. Changes in the antioxidant enzyme efficacy in two high yielding genotypes of mulberry (*Morus alba* L.) under NaCl salinity. *Plant Science*, 161(3), 613-619.
- Wang, X. S., Han, J. G. 2009. Changes of proline content, activity, and active isoforms of antioxidative enzymes in two alfalfa cultivars under salt stress. *Agricultural Sciences in China*, 8(4), 431-440.
- Weatherley, P., 1950. Studies in the Water Relations of the Cotton Plant. I. The Field Measurement of Water Deficits in Leaves. *New Phytologist*. 81-97.